

خویندنه ووی (زمانی گرده لول، خهونی شنه باي) فهاد شاکه لي

خلافه غفور

په كېك لهو شتانه له نښتادا يو ټيمه رڼو گرنگه كوشن سپرپاړي جديبه . يو ټيمه نه ويې باش وپاړه يږين گرنگه له پيگي وولاسي ليزان و نه موندناراني خوښانه و ناشاني چمك گل كې بين كې پوښتاسم بهرانيښتي . ټيمه يو هموو ژاندهگاني ژيان و نه دود د نديت و گرگيشه له هسو و په دغه دكانه ورسه كړايه كېږن .

شاكه لي گرده لول، خهونی شنه باي فهاد شاکه لي له ماره ودا يوو به پيکک له زنجيره چاپکړواکاني پرژوي (تېشک) برېتييه له (۱۵) ديمانه نه ده وي . پلام گگل نه وه ودا چدين پرسې پوهيدليراي به نه دود و ژيانه و تښتار و ژورژور و فراهيد و وک ژويو هگه له شاعير زمانان و تارديه کيش ناگاداري پړوسه سياسي و کړه وپاڼي کورده ستانه تښتاروسانگاني خړي خوښوونه وور . لښتو پرسپاره گاني نه و (۱۵) دياردا من چا نه هلو وسته کي دکمک کم وک خوښندنه و وپک ديدنه وپرو نه گهرچي شاياني زيات لسه و رښتار و قسه له سرکړنه .

شپه پر پښانسې نښه

له مژوروي نه ده وي کوردي هيج ژانرک به بقه قدر شاعر وچودي نښو و نښه ، پراديک زرجار نه وه دود تښت کورده هموو شاعير .

ټيمه تښتاروسانه نه وي لا ساغه کړويونه ووه که تاوک نښتانا خه مښه شيري ټيمه له ناسته جپهانيکيدا بالي چا نه و جپهانيښي ټيمه يو شاعر چپيه ؟ بوچي خاوهن پښاسه بک نين يو شاعر و نه مانتواڼيوو په پښاسه بک پکين ؟ نيا ټيمه پوهيدنه و پوهه ويې له شاعر مينده تالوزه بويه ټيمه نه مانتواڼيوو پښاسه بکين ؟ نيا ټيمه نه ناستي خوچي شاعراندا هميشه نه تکيد له دود کړينه و شاعر پښاسه بکي ؟ چون بوچي ؟ شاکه لي وولاسي نه وي لاري پښاسه شيري ليده کړيت دلښت : «من هيج پښاسه بکم يو شاعر بڼي و پښتم وايښ هيج پښاسه بکي چوارگوشه له قالدبار بلناخي وزه له مين نه اوتووي شاعر لخوا پښا خايدنا به يو بکات .

شاعري يو څو دهنووست؟

نوسوين پړوسه پکي خويده به راووه وي جوړيد پيټ له شنه باي دره ورسه

خود و مژوق چاربيت نوسويت . نيا مژوق له پړوسه نوسويتوبه خوي خويذا شاره جو چين و نوټيکي ديارکړواو نوسويت د نديت مژه فکان (خوټي) ناچار بکات به زوي زماني وي دا بگيرن و له تالوزيښه بکات ؟ له امپدري گوره له کوڼا درده گوي ، زمان يان ناوړيکي باش و شيرش ؟ نيا دوزخا چا کاريگريه بکي لسه زماني نوسويني شاعير هيه ؟

شاکه لي وولاسي نه وي يو کي دهنووست دلښت : «په گک شاعيرکي که نيوټلزيښه کي تاپه ميه مښت به لاپه و گرنگ بيت که هموو کړيکار و جوتاري کورده ستانه بهرهمگاني بوختيه و . نه که نـــو (تروح همه و نه پښتم باشه شيرعت بنوسوم که هموو کسه تپي بکات .»

شاعير له ټيښه و نريکه

زرجار قسه لسه نه وه دکريت دنياي شاعير دنياپه تاپه هه ووه که چون خوي شاعير جپوارتزه له خوي مژوقيتي تر نديت خوي مژوقيت بيت . کاتښک شاعير ديه و ديت پښه ميه تر بيکاته هاروټي خورده شاعيريه کي مته رسي کورشتي داهماني شيري ليده کړيت . نيا هه ووه ده گک نښت شاعير ناپيت شتيکي تر بکات که وره گه سوز پولي تپيدا نښت و جوړکي بيت له ټکاديي بوون و په پوهندار بيت به پياڅرکني بزي ټي ژيانه و ؟ راسته شاعير کاتښکي نه ماعلاقښي ؟

شاکه لي وولاسي نه وي پرسپاره شاعيرتتي و نه کاديي ميوون چون په بکه و دکوريت دلښت : «ژياني شاعيران بړنگ ناعلاقښي ، زيوکيک شينه ، پلام ژياني ټکاديي ناچارت دکات ديسيلنت هه مښت و پښوښ و نوټيکي زياتيکي عه قلابت ټيښت ، ټيمه له نوسويتا بويه و رنگه دته و ، ژياني شاعيرانه ناهيلي نه ټکاديي پکي باش يم و ژياني نه کاديي ش ناهيلي شاعيرکي باش يم .»

نيا ټيمه هه پوهيدنه بويه که دکوريت «له تښان بلشمه و شيتيدنا تاله مويوب هيه .»

نوټيکي زاگړه

پرسې نوټيکي په پيکي له ورسه له جه وريانه مژوق ناپيت لالوده نه نښت . يو مژوقک خون به

ژيان و بهرهمي باشزه بښت ټيښت داهماني و نوټيکي ووه په پيکي له پښاوسيتيه سر نوسويت ژياني سپر بکات و بهردوام بيرې ليکات هوه .

نوټيکي لسه مساله بهرهمښتاني دق و ټيښه جواو و ناراسته کړني قوتعاقبات ژياني نه ده پيدا به رووي چوټيښدا (زغبي) ووه مساله پيويستي مژوق به نان و ناوه . شاکه لي تښتاپتي دق ټيښه بهرهمي تښتاپتي نوټيکي دختاوه و «نو نوټيکي ووه ټکاک گرم پارگي ، ديهيت ټو ناگړه هميشه وي بهردوام ټي گري بهر ټيښته و بښان و پوکاني و گهرماني نيات به ماله کت . نوټيکي لسه مته سي . نه به شوه له سړوشتي مژوقک ټيښتني هه و نمره نديک ، تانه و بښه دهر ، بهرهمي دق ټيښه ووه ت دوتواني هر گري و نيت ديات و خسي و خوي تازه بکاته و .»

شاعر هموو شتيک نښه ووه و ترا زويو پيگي قرانتي نه ده وي کوردي داگيرکړوو ، پلام شمش ناتوانيت هموي شتيک بکات . نه ممش پوهيدنه به مرچ گانگي قورسوه هيه که بپوهه شتيکي سړسوه بويه لهه خالدا ناپيت نه ناهي ځومان بهرهمي خه رڼکي بکين و زانزه گاني تر ټيښه دق راموش بکين و له خالي و اشدا بورې نه دديمان دکوتوت بهر مته رسي پوکاڼوه و ممش پښويسي به له لسه و وستاني زياتر هيه . خو ټاکر ټيښه شاعر بهرهم ټيښت ، ناخر وراشني ټيمه شمت هغه به شاعر ناوړتڼ . شاکه لي ټيمه وولاسد اته ووه

دلښت : «نه وي که شاعر شويوه هره ژالي دهرپرين نه ده نښه لي کوردي ، بيگومان ديارديه کي باش شپه ټي گري نښتا پښويه ټيمه ديارديه بړيک گزواوه و پخشان تارديه کي باش شاکه لي شاعر هه لښيوه . ټو ناتواني ديهيتي نه ته ووه که له چوارچويدي شعيروا بند بکيد . بيگه له وريش شير به وي ټيمه که کورملي هرجي قورس هيه ، ناتوانيت ټيښه کورملي دهرپرين ، يان نوسويني ، هموو شتيک .»

نهدبي کوردي له فيراندايه

بيگومان نه ده وي کورديش هوا تي لاپه نکاني تری ژياني کورده ووه له قهرانه ، رنگه هواره گاني نه ده وي له رکه و ريشه کي له مژوروا ټيښ بويه کوردي زمان و خاک و تاسنامه و کلنوره کي له بښه مته رسي له ناچروون و فهداندا و بووه و بهردوام هه رڼه ټاسر بويه . ټيمه واپکړوو کوردي بورې فزيوون و خوښدن و داهماني به زماني خو ټي زمو تر بکريت . ټگهرچي لاپه رين ناوړيکي مژويوي نريست دکاک و کورده ستان جزيکي له ژاندي موارسه دکاک و ځومان حکومي ځومان دکه کن ، برابرد بهه بورې فکرها و نه دود بوټيکي چلاک ټيښه ټگهر هر که ناستي نه وي د نښت . شاکه لي ټيمه قهرانه بهر يوستي له زماني گرده لول و خهوني شنه بادا باي دکاک و هلو وسته پکي جدي لسه دکاک . نو دلښت : «له کورده ستاندا بڙارتني فکري و نه ده وي ناپيت ، ټگهر ټيښه مه بستان ټيمه وديان و سدان و ژوتامه و گژار و راپيچ و تله نه مژورون داهمناون کتښ چايده کړين و نښت ټيښت و فلکس و مژپایل و دوا ټيمه ټيښت و مژپایل و لاته کي داگيرکړوو ، نو ټيښه تفکره و نه فهدنگه ، بلکو بهرهمي ټيمه بيره ستراتيويي سيستمي سره ميه داريه که ديدوي ټيښه دنيا (روايتي هه ژانراستنا) بکاته ستراتيويي (سرکړه) يو ټيښه و په بهرهمگاني خو . يو هيج نه خه شدا ناتانيکي ژيانه و لښانه قهرهنگه ناتواني بښت بڙارت و وزه و شتيکي او که کورمه گک بږيک مژوقه فکان به په ټيښه شارستياندا په لپه ک ، دوو لپه سره رخات .»

* زماني گرده لول، خهونی شنه باي فهاد شاکه لي ، سالي چاپ ۸۰ ، ۲۰۰۸ . بلواکړاوه گاني پرژوي نښک .